

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numărul 20

Administrația: Strada Mircea cel Mare No. 33

Abonamentu 10 lei pe an

BUDGETUL STATULUI

Cetitorii acestei gazete știu că am făcut o dare de seamă asupra proiectelor de reformă financiară prezentate Camerilor trecute de fostul Prim-ministru și ministru de finanțe d-l P. P. Carp, consistând mai cu seamă în: *impozitul mobilier, taxa complementară de 1% asupra venitului și urcarea patentelor*, în locul *economilor budgetare* preconizate și făcute acum de guvernul actual prezidat de d-l D. A. Sturdza.

Foaia noastră fiind prea mică, n'am putut reproduce atunci frumoasa și științifică expunere de motive ce preceda proiectul de lege prezentat de d-l Carp, ci încheiam darea noastră de seamă dicând: «că omul dorit de țara întreagă a studiat profund necesitățile statului, cum nici un ministru de finanțe n'a făcut-o până acum...» D-l Carp a venit la timp, spre a mântui țara, cum a mântuit de agiū finanțele țării, acum 12 ani.

Și liberalii vor urca patentele, altminterenea nu se poate; dar impozitul mobilier și cel complementară, privind mai mult pe cei 90% *străini* și bogătași ce populează orașele țării, cari nu plătesc actualmente mai nimic Statului, erau mult mai equitabile și mai temeinice pentru asigurarea viitorului, de cât suprimările de funcționari și diferite cheltuieli de materiale din budget, cari cele din urmă, fatalmente vor reveni îndoite și întreite în budgetele anilor viitori. Cât pentru reducerea lefurilor, făcută pe o scară destul de întinsă de actualul guvern, aceasta este o operă sănătoasă și de prevedere, de unde va rezulta îndrumarea tineretului pe alte căi de cât acele ce duc la cașcavalul budgetar.

Ca locuitorii Dobrogei să cunoască motivele pentru cari am lăudat reforma financiară a fostului Prim-ministru d-nul P. P. Carp, reproducem aci în estenso importantul discurs al eminentului bărbat de Stat, rostit în ședința Camerei de la 26 Martie, cu ocazia votării budgetelor:

D. *Președinte*. D. Carp are cuvântul.
D. *P. P. Carp*. D-lor deputați, nu iau cuvântul de căi cu oare-care șifală, când mă gândesc la plăcerea ce aveți de a vă găsi aci, plăcere cu atât mai mare, cu cât e cam neașteptată; când mă gândesc la entuziasmul ce se cuprinde la ideea că aveți acum un șef necontestat și că inima l-a tresălitat de bucurie vădând rînd pe rînd pe d. Aurelian, apoi pe d. Lascar, pe urmă pe d. Porumbaru și *last not least* pe d. Costinescu că vin și se închină înaintea d-lui Sturza, mărturisesc că numai o inimă lipsită de ori-ce simțiment liric ar putea să aducă o notă discordantă în această idilă politică. Cu toate acestea sunt obligat s'o fac. Considerațiunile superioare împiedică în mine tendința ce am avut tot-d'auna de a fi plăcut președintelui consiliului și sunt obligat să reduc pe cât voi putea la adevărata lor valoare, toate afirmațiunile pe cari d. raportor a bine-voit a le pune înaintea d-văstră.

Intiū să-i mulțumim cu toți că a adus la cunoștința noastră că există un Egipt, cum că e o Grecie care are o comisiune financiară care alcătuește budgetul, cum că mai există și o Italie care a cheltuit prea mult și că a bine-voit a ne pune și pe noi în rîndul acestor țări, de a căror tristă experiență afirmă d-sa nu ne-am folosit indetul. Eū d-lor nu cred că vă dic ceva nou dacă vă afirm că nu pot să mă asociez la anatemă care o aruncă d. raportor tuturor guvernelor, care au făcut mari împrumuturi și mari cheltuieli.

Pentru mine, ieri ca și astăzi, cheltuielile făcute erau impuse de necesități culturale, era o condiție de progres a acestui stat.

Că s'a depășit limita?
Posibil.

Nu o contest; dar nu mi se probează. căci dacă noi ta timp, ceea-ce în tot-d'auna am cerut, am fi creat pe lângă sporul de cheltuieli și sporul de resurse care trebuia să alimenteze noile cheltuieli, d-lor, eū sunt convins cum că nu ne-am afla în starea dureroasă în care ne aflăm astăzi.

Eroarea nu era că s'a făcut împrumuturi, eroarea era că alături cu împrumuturi nu s'au creat și resursele necesare care trebuia să le alimenteze. Convingerea însă era, că aceste resurse s'ar fi putut crea și convingerea mea e și astăzi că ele pot să se creeze.

De aceea d-lor, nu pun alături țara noastră nici cu Egiptul, nici cu Italia, nici cu Grecia; eū cred că ne aflăm în o stare strâmtorată, dar starea nu e desperată și să nu gândiți că dacă spun aceste cuvinte este că pentru a mă feri de a discredita în public puterea financiară a acestei țări. Ori-ce vom dice noi aci, este indiferent. Acei cari au dat capitaluri acestei țări știu mai bine poate de cât noi toți, cari sunt resursele acestei țări și țipetele noastre de disperare, nu deșteaptă pe buzele lor de cât un zimbet de neîncredere; căci sunt convins, o știu, că ei au mai mare încredere în viitorul economie al acestei țări de cât nu are aerul s'o aibă d. raportor.

Dar d-lor, un lucru pe mine mă isbește și în raport și în tot modul d-stră de a privi situațiunea: este că d-stră nu vă dați seama sau nu voiți a vă da seama de cât de un moment al situațiunei noastre financiare, fără să o studiați în totalitatea ei, fără să vă dați seama că măsurile cari trebuie să le luați, nu trebuie să fie măsuri provisorii-măsuri întâmplătoare, dar trebuie să fie măsuri permanente, cari au să asigure astăzi cel puțin aceea ce nu s'a făcut până acum, resursele necesare pentru serviciul împrumuturilor ce l'am făcut.

D-lor, mie budgetul ast-fel cum mi se prezintă mi face efectul unui provisorat. Nu voiū critica mult lipsa de un studiu mai adânc al budgetului, căci mi s'ar întâmpina—și declar că sunt gata a ține cont de această întâmpinare—cum că în scurtul timp de când sunteți la guvern, n'ați putut face mai mult și că prin urmare o leacă de răbdare se recomandă și dacă vom avea vom vedea cu câtă minte, cu câtă solitudine și cu câtă pricepere financiară aveți d-stră să regulați situațiunea financiară a țării.

D-lor, care este această situațiune? Situațiunea este următoarea: Noi ne aflăm întâiu față cu niște sume, pentru a cărora acoperire nici d. raportor nici d. ministru de finance nu ne dau nici o indicațiune.

Ce are să se facă pentru acoperirea acestor sume noi nu știm, faptul e că suntem descoperiți cu sume însemnate și fiind că și ministru și raportor nu o spun, să o spun eu.

Noi avem din deficitele anterioare de plătit încă vre-o 14 milioane.

Noi avem deficitul de 20—22 milioane, vom vedea după 1 Aprilie cifra exactă, deficit isvorit din budgetul cu escedentul de 7 milioane! (ilaritate), care ar face 38 de milioane. Noi mai avem lucrări de executat pe care nu aveți să le puteți înălțura. Știu că ministerul lucrărilor publice ar voi 10—12 milioane. Dar ea și guvernul trecut, și guvernul acesta sunt convins că va reduce din aceste pretențiuni.

Dar fără opt milioane nu admit că vă puteți scăpa, ori atunci trebuie să părăsiți ideea de a termina portul, afară numai dacă vroiți să compromiteți cu totul lucrări începute. Avem deci 14 și cu 24, 38 milioane plus opt-ori zece, în total 48 de milioane. Față cu aceste 48 de milioane dv. aveți din împrumutul de 175 de milioane, 25 de milioane, cari erau prevăzute pentru lucrări, dar cari au fost afectate de diferitele guverne la o altă destinațiune.

Să zicem că nu ni se cer de odată, și că din acestea se poate amîna încă vr'o 18 milioane.

Mai era o sumă prevăzută de 10 milioane, pentru lucrări, cari erau să se facă în campania trecută, care le puteți suspenda, ceea ce ar face 28 de milioane.

Dar nu se poate scade mai mult de cit 28 din suma de 48 de milioane, prin urmare suntem descoperiți cu o sumă de aproape 20 de milioane.

Și am să vă fac plăcerea să admit cum că această sumă este cam exagerată, și că prin economii, cu o combinațiune oare-care, avem să o putem reduce la 16—17 milioane. Dar mai jos nu puteți să vă coboriți, și prin urmare nu trebuie să uitați în toate combinațiunile d-stră, cum că Statul român, chiar admitînd că contenește toate lucrările, este astăzi încă descoperit cu 16, 17 milioane, pentru acoperirea cărora d-stră veți trebui să avizați.

De aceasta nu se pomenește nimic nici în raport. De aceea sunt obligat eu să vi le spun, pentru că nu mai suntem în pozițiunea fericită de altă dată.

Dacă am fi în pozițiunea anterioară, am putea zice: avem un deficit de 17 milioane; să facem un împrumut consolidat, care ne-ar pune în posibilitate de a plăti acest deficit și am avea de înscris în budgetul nostru numai anuitatea unui împrumut de 17 milioane. Ar

fi foarte ușor. Acum însă nu mai e așa.

Acum posibilitatea de împrumut nu mai există. D-stră aceste sume trebuie să vi le procurați numai prin excedente budgetare încetul cu încetul, dar prin excedente budgetare cari trebuie să producă cu siguranță și repede.

Al doilea lucru. Cînd ziceam adincoari, că împrumuturile erau o necesitate culturală, o condițiune de progres, eu cred, că ziceam un adevăr necontestat și sunt convins, că Statul acesta nu are să se oprească pe calea pe care s'a îndrumat de a înzestra țara cu tot acel outillage, care e necesar mersului înainte al acestei țări. Ori cit ați voi d-stră să vă opriți pe calea aceasta, nu aveți să o puteți. De aceea, de îndată ce nu puteți să o faceți pe cale de împrumut, trebuie ca în resursele ordinare ale budgetului să aveți un spor de resurse ca să vă poată alimenta dezvoltarea acestei țări, căci d-lor cînd ziceam, că nu aveți să vă puteți opri, pentru ce o zic? Pentru că e în natura fie-cărui popor, cu conștiința menirei sale, ca atunci cînd vede alături cu dînsul ceva mai bun să caute să-l introducă la dînsul. Atunci cînd vede civilizațiunea alături cu dînsul să caute și dînsul să se civilizeze cum s'a civilizat și cel-alt.

Este un fel de mindrie națională, care pe fie-care om îl împinge a nu demerita de părinții lui, și precum bătrînii noștri ne-au lăsat o Romînie mai frumoasă decît cea pe care au găsit'o, așa și noi avem tendința de a lăsa urmașilor noștri ceva mai bun de cit ce am moștenit de la dînșii. (Aplause).

Pentru aceasta nă nu gîndiți, că are să vă fie suficiente economii de băcan; și să nu gîndiți, că cu un budget așa cum îl prezentați astăzi dv. mulțumiți perzentul, și că garantați viitorul.

D-lor, să vă dau un exemplu.

Romînia ocupă astăzi, și cu mindrie au dis'o toate majoritățile, cu ocaziunea diferitelor adrese, ocupă astăzi un loc, nu vrea să zic însemnat, dar un loc demn între Statele mijlocie europene.

Dacă am fi siguri de o pace eternă, tot încă așa tăcea, dar nimic nu ne garantează, cum că liniștea, ce ni se anunță prin gura Mejestăței Sale, are să fie de o durată lungă. Atunci fie care din noi se întreabă... și întrebarea nu e iluzorie, dacă nu va veni momentul, cînd va trebui să arătăm față cu puterile celor-alte, că vechea bărbăție romînească n'a degenerat în noi? Odata ce ne punem întrebarea aceasta, trebuie să ne zicem: oare armata noastră are toate cele trebuincioase pentru ca acea bărbăție să aibă și în puternicul braț o armă puternică fără de care puternicul braț nu are valoare? Și dacă ne punem această întrebare și ne gîndim, că nu mai putem să facem împrumuturi, atunci nu va gîndiți, că trebuie la vreme pentru asemenea eventualități să creăm resurse, să avem rezerve ca să nu ne găsim la un

moment dat dezarmați și dezarmați din viaa noastră, pentru că n'am știut la vreme să fim prevăzători. Aceasta ca exemplu vi l'am dat, căci este mai iubit. Dacă să vorbi de lucruri de cultură s'ar putea zice, că cea ce nu se face azi se poate face mâine și dacă nu putem astăzi să înzestram țara cu licee și universități ca cele din alte țări, n'are să piarză țara, dacă se vor face cu zece ani tîrziu.

Dar cînd necesități exterioare se vor prezenta mâine fără a sta în mîna noastră de-a le amîna atunci vom plăti, și vom plăti scump neprevederile noastre de astăzi.

De aceea eu zic că nu putem merge înainte cu budgetul cum îl prezentați; nu corespunde cu prezentul, zic mai departe, nu corespunde cu viitorul nostru, căci în el nu ved nimic care să ne asigure, cum că odată criza trecută, că avem un budget de elasticitate atât de puternică în cit să facem față și la nevoile ordinare și să îndestulăm ceea ce o făcea până acum împrumutul: nevoile extra-ordinare ale acestei țări.

Proiectul de buget al d-vastră este cu totul provizoriu să dea roadele pe care susțin că trebuie să le așteptăm de la budgetul Statului. Și acum sunteți în drept a'mi cere proba acestui provisorat.

Voi încerca să vă o dau.

D-lor, este un budget definitiv acela care șterge din budgetul ordinar sume cari aparțin budgetului ordinar și cari vor trebui forțamente să fie reintroduse în budgetul anului viitor? Așa că această reducere este o reducere provizorie? Așa că departe de a menaja d-stră pentru nevoile pe cari vi le-am semnalat, resursele extra-ordinare, d-vastră nu menajați nici măcar resursele pentru nevoile ordinare ale acestui stat, pe care, aveți să fiți obligați, de și le-ați șters astăzi din buget, să le puneți mâine. Să vă dau câte-va exemple:

D-voastră reduceți la ministerul de război aproape 1.200.000 lei din echipament. Convin cu d-vastră, cum că puteți să o faceți în anul acesta, dar vă desfid să-mi probați că s'a cheltuit până acum 1.200.000 mai mult de cit trebuia pentru echipamentul armatei și că la anul nu vom fi obligați să înscrim nu 1.200.000, dar poate o cifră și mai mare, ca să punem la loc nu numai cifra ce am șters'o astăzi, ci și rezervele pe care le-am întrebuintat în trebuințele anuale.

Iată dar 1.200.000 cari sunt provisorii în budgetul d-vastră.

Provisoriu în budgetul d-vastră este aproape 1.500.000 la drumurile de fer, întreținere, reparațiuni etc. Puteți să o faceți.

Am vorbit și eu cu ingineri cari mi-au spus: liniile sunt încă noi; poate anul acesta nu vom avea nevoie de reparațiuni; dar este evident că la anul

cifra aceasta aveți să o repuneți ceva mai mărită de cât cea care ați redus-o.

S'a făcut încercarea aceasta în Belgia. Ministerul de lucrări publice Vander Pereboom, la un moment de strîmtoare a venit și a scăzut o sumă însemnată de la întreținerea drumurilor de fer. Resultatul a fost că economia de trei, ori patru milioane s'a transformat peste două ani într'un credit extraordinar de opt milioane, care erau necesitate prin neîntreținerea liniilor.

Vă zicem deci 1.200.000, și cu 1.500.000 deja fac două milioane și șapte sute de mii.

D-văstră din pietrișul șoselelor și din întreținerea lor scădeți aproape un milion. Apoi tocmai d-văstră trebuia să știți cum că v'ați încercat sub Ion Brătianu să faceți aceasta și mulți ani, cînd era să faceți economii, economiile le-ați făcut de la echipament, de la întreținere de la petriș.

Care a fost rezultatul? A fost că la 1888 a trebuit să faceți un împrumut de 12 milioane pentru echipamentul armatei, care nu mai avea nici o rezervă și un alt împrumut de 25.000.000 pentru a pune șoselele noastre complet destrăbălate în pozițiune de a putea servi și alimenta comerțul și agricultura acestor țări.

Bine. Învățămîntul acesta nu v'a servit la nimic și nu vă gândiți că era aceasta permis într'o vreme unde era împrumuturilor nu era închisă, astăzi nu vă mai este permis, și că prin urmare d-văstră ori aveți să fiți obligați să lăsați șoselele într'o stare de destrăbălare nepomenită, ori aveți să fiți obligați să creați resurse cu mult mai mari atunci de cât cele care ar trebui să le creați astăzi; căci cheltuelile aș să fie forțamente mai mari din cauza deteriorării tuturilor acestor linii.

Aceasta ne duce la aproape trei milioane și jumătate.

D-văstră ați suprimat fondul de rezervă al drumurilor de fer; d-stră ați suprimat asigurarea vaselor noastre maritime și ați redus din personalul acestor vase, care iarăși reprezintă aproape un milion și care dau în total 4.800.000 de franci.

D-voastră, în reducerile ministerului de războiu, în afară de echipament, ați redus posturile de generali, cari au devenit vacante. Foarte bine.

Dar oare credeți d-văstră că cu timpul aveți să vă puteți opri înaintărilor în armată, puteți d-văstră sub pretext de economie să suprimați înaintarea? Eu cred că nu. Prin urmare are să vie un timp cînd și aceste economii o să fiți obligați să le înscrieți din nou în budget.

O altă reducere făcută și de noi, dar într'o limită mai mică, este reducerea de la hrana soldatului. Ați redus-o la strictul necesar ca hrană. Citați însă că din prisosul centimelor care se alocase

pentru hrana soldaților, se constituia masa de întreținere, din care se alimenta spălatul soldatului, curățenia cazarmelor și o mulțime de alte obiecte necesare soldatului pentru a căror cheltuială nu figura nici o sumă în budget. Ați suprimat masa de întreținere provizoriu, fiind-că soldatul nu poate să fie murdar, cazarma nu poate să devie infectă, așa în cît veți fi obligați ca aceste sume, să le repuneți în budget.

Ei bine, aceste sume care le-am semnalat se rezumază pentru mine la 5 până la 6 milioane, dar să zicem 5 milioane,

Va să zică, iată un budget care ni se prezintă cu o reducere, dar cu o reducere din care a patra parte, cel puțin, este o reducere provizorie, asupra căreia aveți să reveniți în curînd.

Serios d-lor gândiți că era nevoie ca să vie partidul liberal ca să descoperim că acest soi de economii se putea face?

Eu le știu ca și d-văstră; deosebirea e că d-văstră ați crezut că n'are să se priceapă de nimeni și nu de astăzi am constatat că aveți deprinderea strălucită care crede că dacă viră nasul în nisip, vînătorului nu'l vede.

Din 20 milioane economii, vă rog ștergeți de o cam dată cinci; cea mai mare parte din celelalte economii, în afară de economiile făcute de noi, sunt de la lefuri. Ași fi putut să le fac și eu, dar nu am voit.

D-lor e o tendință de a critica mult lefilele cele mari. Lefilele cele mari dacă veți lua d-văstră pe acelea de la 700 de franci în sus, se însumă aproape la 10 sau 11 milioane.

Lefilele cele mari de tot, de la 1000, se însumă la un milion și ceva.

Va să zică cînd veniți d-văstră și diceți: am redus asupra lefurilor 8 milioane, e evident că cea mai mică parte din aceste 8 milioane e afectată la lefilele cele mari și la lefilele care sunt peste 700 de franci! prin urmare cifra de 8 milioane în mare parte e compusă din reducerile făcute la cei cu o leafă mai mică de 700 de franci. Și atunci e întrebarea: ei bine d-lor e drept cînd aveți d-văstră materie imposibilă care nu plătește nimic să vă năpustiți asupra funcționarilor acestei țări?

Pentru ce? Pentru că este impieगतul pus în alternativa ori de a se vede redus cu 30 la sută, ori dacă nu vrea a ueri de foame.

Vra să zică pentru că materia acesta imposibilă nu poate rezista, pentru aceea ați avut curagiul pe dînsa să o impuneți? Și aceia care strigă, aceia cari pot striga, pe aceia îi lăsați la o parte sub cuvînt că este crîsă și că nu puteți cere materiei imposibile un sacrificiu prea mare?

Dar crîsă este numai pentru avocați crîsa este numai pentru medici și arhitecți? Crîsa este numai pentru pro-

prietarii cei mari cu milioane? Crîsă este numai pentru averea mobilă care nu plătește azi nimic? Pentru aceea nu este crîcă! Dar este crîsă pentru impieगतul Statului! Aceasta este nedrept. Că lefurile sunt prea mari am recunoscut-o și eu, dar n'am avut curagiul să merg așa departe și vă mărturisesc că m'am opus la toate insistențele colegilor de a merge și eu pe calea ce apucați? M'am opus și cuvîntul meu a fost: nu pot eu, atunci cînd este încă în țara aceasta materie imposibilă care nu plătește nimic, nu pot fără a mă scădea în propriul meu ochi, să m'arunc asupra acelor cari vor plăti numai și numai pentru că nu pot rezista. Că am această convingere o puteți deduce și din faptul că pentru această idee am părăsit aceste bănci. Și de, d-lor, la vîrista mea sacrificiul poate că este mai mare, căci cînd îl facem el este pôte pentru tot-d-auna.

Prin urmare în budgetul d-văstră sunt economii de 5 milioane, cari nu sunt economii, în budgetul d-voastră sunt reduceri de lefi cari ar fi legitime până la cifra de 5-6 milioane, dar care nu vor putea fi permanente în cifra de 14 milioane, și dovadă este că spuneți că îndată ce veți avea o resursă oare-care cel dintîiu lucru care-l veți face are să fie să redați ofițerilor 5 la sută din reducerile făcute. Hotărârile sunt luate, guvernul a decis ca din cele dintîiu resurse găsite să se dea militarilor 5 la sută înapoi din reținerile făcute ofițerilor. Vedeți că lucrul se impune de la sine. Pentru militari recunoașteți astăzi; pentru civili aveți să recunoașteți miine.

Deci 6 milioane de la lefuri eu nu le admit ca reduceri permanente, căci chiar în anul acesta aveți să rectificați budgetul

Ei! Ce rămîne atunci? Și care e deosebirea cea mare între, budgetul prezentat de d-voastră, dacă privim budgetul ca un ce provizoriu, iar nu definitiv? Dacă d-văstră declarați că budgetul e provizoriu și că n'ați avut timpul să vă gândiți la toate trebuințele statului și că nu sunteți pregătiți, de și în treacăt fie zis ați afirmat că sunteți pregătiți, voi erta-o cu ușurință. Dar dacă afirmați că acesta este un budget, definitiv atunci eu neg în modl cel mai absolut, căci din reducerile d-voastră nu sunt reale 9-10 milioane și atunci naște întrebarea care este deosebirea cea mare între budgetul d-văstră și budgetul prezentat de guvernul trecut?

Deosebirea cea mică este întru acesta, cum că deosebirea de reduceri între dv. și mine nu este de cît cite-va milioane. Deosebirea cea mare însă este că eu prevedeam într'un mod mai larg de cît d-stră, prevedeam noi resurse pentru această țară. Și o deosebire și mai mare încă este că nu vrem să fie economii pe care le știu că nu sunt de cît economie în ochii oamenilor, dar care peste un an ereau să se transforme și

ele în mari cheltuieli budgetare, mai mari de cât reducerile făcute.

Acum dv, dacă însă afirmați cum că nu vă trebuie mai multe resurse de cât acelea cari le cereți, atunci trebuie să constatați o lipsă de studiu care în momentul de față nu vă era permisă.

(Va urma.)

PENTRU COMBATEREA RĂPCIUGEI

Spre curmarea teribilei bôle Răpciuga, ce s'a întins în tot județul, d-l Prefect al județului a luat măsurile cele mai energice pentru combaterea flagelului, trimițând tuturor proprietarilor de cai în județ câte un exemplar din *Instrucțiunile* ce urmează mai la vale, și a dat d-ilor sub-prefecți și primari ordinal, pe care asemenea îl transcriem aci, spre cunoștința tuturor:

Instrucțiune pentru toți locuitorii cari au cal

Orî-ce cal, care va avea scursore pe nas pe una sau amândouă nările, ori gălci sub făcl, sau umflături pe trup cari sparg, acel cal este bănuit a fi *atins de răpciugă*.

Răpciuga este bôla milipsitoare, care se ia și se întinde cal de la cal și chiar la om fără să aibă leac. Molipsirea se face de la calul bolnav la cei sănătoși prin ajutorul găleților de apă, a sgiaburilor de la fântâni, a grajdurilor, păturilor și hamurilor și orî-ce alt lucru care a venit în atingere cu calul răpciugos.

De acea orî-ce locuitor care ar avea un asemenea cal cu semnele bănuitoare de mai sus, este dator să-l deosibescă de cel-l'alți cai la un loc ferit, unde să-l adape și hrănescă singur pentru ca bôla să nu se întindă și la alții, și apoi să meargă la primărie, sau la consilier în cătună, ori la poliție în oraș și să-l declare. Aceste îndătoriri le au oamenii după legea poliției veterinare art. 25 și 26.

Primarul, primind declarația locuitorilor, și a consilierilor va comunica cazul sub-prefec. pentru ca d. medic veterinar respectiv să vie să constate dacă calul este bolnav de răpciugă sau de altă bôla nemolipsitoare.

Agentii poliției vor încunoștința pe d-l veterinar al orașului.

Dacă asemenea cai cu semne bănuitoare de răpciugă vor fi găsiți de autoritatea fără ca ei să fi fost declarați, acei cai constatându-se răpciugoși se vor ucide fără a se da nici un drept la despăgubire proprietarului. Nu se despăgubesc de stat de cât cai răpciugoși pentru care s'a făcut declarația de timpuriu, la începutul bôlei, cum întorește legea

Pentru acest sfârșit, s'a făcut această

publicație, pentru ca oamenii să știe ce este Răpciuga, cum să se ferescă ca să nu se întindă, iar când va fi vorba de despăgubire nimeni să nu pôta zice că n'a știut cum este regula și legea.

Oamenii sunt dator să declare bôla și la cele-lalte vite.

Primarii, consilierii și agenții poliției primind declarația de bănuială sau ivirea ori-cărui caz de bôla molipsitoare, se vor mai conforma și art. 27 din legea și regulamentul poliției veterinare.

C I R C U L A R Ă

Către Domni Sub-prefecți

Imprimându-se o nouă serie de *Instrucțiuni populare* pentru a preveni și înștiința pe locuitori de pericolele răpciugei ce s'a încuibat în acest județ și care pe lângă că pustiește rasa cailor în Dobrogea, a făcut și câte-va victime printre oameni, vă trimitem odată cu aceasta un număr de exemplare din aceste instrucțiuni, rugându-vă să le distribuiți tuturor comunelor pentru a le afișa prin sate, distribuindu-se din ele locuitorilor cari se ocupă cu creșterea cailor, sau cari au cai mai mulți, proprietarilor și arendașilor de moși și învățătorilor și preuților.

Toți acei cărora li se vor distribui din aceste instrucțiuni vor subscrie, de primirea lor, într'un carnet ce se va înființa și care se va ține la îndemână de primărie spre a se vedea în orî-ce moment modul distribuției.

Veți lua de asemenea dispozițiuni ca aceste instrucțiuni să se citească locuitorilor în mai multe rânduri de către preoți la biserică în zilele de sărbători, de către învățători la primărie și în cătunele unde sunt școli și prin cele alte cătune de către notari.

Și pentru ca măsurile ce se ia de Guvern în interesul stingerei acestui flagel să poată da rezultatele dorite, veți da ordine autorităților comunale ca până la alte dispozițiuni, să nu mai libereze locuitorilor bilete pentru vândări de cai, să interzică în mod absolut înstreinarea cailor de prin comune și acolo unde se țin târguri anuale sau săptămânale de vite, tot până la alte dispozițiuni, acele târguri să fie închise pentru introducere și vândări de cai, putându-se vinde în ele numai cele-lalte specii de animale precum: boi, vaci, bivoli, oi, capre, porci, etc., însă nici de cum armăsari, cai, epe, mânzi, noateni, asini, asine, câțari

Veți lua de asemenea măsuri ca autoritățile comunale să pună în vederea locuitorilor că sunt obligați să declare la reședința comunei primarului și prin cătune delegatului primăriei, moartea ori-cărui cal, inseriindu-se această declarațiune într'un registru ce se va înființa ad-hoc, spre a se cunoaște în orî-ce moment mutațiile ce s'au produs față de catagrafia făcută.

Cu această ocaziune, repet ordinile anterioare și vă rog, D-le Sub-prefect, să dați personalului serviciului veterinar, însărcinat cu combaterea răpciugei, d-stră în persoană sau prin ajutorul sub-prefecturii, cel mai neobosit și bine-voitor concurs, punându-i-se la dispozițiune, în scopul sus arătat, un grandarn, primarii și delegații de prin cătune și șefii de garnisoană.

De dispozițiunile ce ați luat în aducerea la îndeplinire a ordinilor ce v'am dat în această privință, precum și a celui de față, aștept de la D-văstră cât mai curând posibil un raport amănunțit.

Informațiuni

Consiliul comunei Constanța nu s'a disolvat; mai probabil se va complecta prin alegeri suplimentare.

Bugetul comunei s'a aprobat cu cele mai mari reduceri. Leafa primarului s'a scăzut la 408 lei din 900, iar Casierul primește 231 pe când acestuia se cere 10,000 lei garanție.

Subcomisarul său redus de la 9 la 4 pentru tot orașul. Ast-fel întocmit. bugetul e imposibil; va trebui rectificat cât se poate mai curând.—Vom reveni.

Turcii emigrează în masă din Bulgaria.

Săptămâna trecută au trecut cu vapoarele românești în Constantinopole peste o sută de tineri și bătrâni. Astăzi se află 120 de inși, mai mult elemente tinere, adăpostiți în localurile poliției, adăstând rând la vapor. Spun că le va urma familiile lor remase în Bulgaria.

Munții Carpați sunt acoperiți de un strat de 2 palme zăpadă; recolta prunelor este perdată.